

Turizm İşçisinin Sesi

Sayı 6

Turizm işçisi köle olmayacak!

Turizmde sendikal örgütlenmenin durumu

Sendika dediğimizde bütün turizmin hemen hemen bir bilgisi vardır. Turizmde sendikal örgütlenme çok geri durumdadır. İşçiler, sendika dediğimizde durup iki defa düşünür. Çünkü sendika kelimesi bile konuşulduğunda turizm patronları bu örgütlenmeyi kesmek için işten çıkarmaya ya da örgütlenmemeleri için onlara küçük olanaklar sunmaya başlar. Mesela patronlar, iş yerinde sendikayla ilgili söylentiler başladığında; “kimler sendikaya örgütlendi?”, “Sen sendikaya örgütlenmezsen seni otelde daha iyi konumlara getiririm” gibi cümlelerle ve kimi küçük iyileştirmelerle sendikal örgütlenmenin önüne geçmeye çalışırlar.

Peki, günümüzde sendikal örgütlenme ne durumda? Turizmde sendikal örgütlenme otellerde durmuş hatta bitmek üzeredir. İlerici sendikaların yani gerçekten işçi haklarını savunan sendikaların otellerde örgütlenmesi için patronlar kendi yönlendirmesi ile çalışan paravan sendikaları otele sokmaktadır. Bu da asıl sendikal örgütlenmenin önünü keser hale gelmiştir.

Örgütlenmeye engel olan diğer neden ise turizm sektörünün sezonluk çalışma yaratmasıdır. İşçilerin yılın 6 ayı çalışıp 6 ayı çalışmaması onların örgütlenmeye olan sürekli ihtiyacını ortadan kaldırıyor. Yani sezon içinde turizm sezonu bittiğinde ne iş bulursa o iş koluna geçen işçi, bu karmaşanın içinde turizm işkolundaki sendikalara uzak duruyor.

Tüm bu nedenlerden dolayı otellerde sendikal örgütlenme zorlaşıyor. Sendikanın olmaması ise patrona muhteşem avantaj sağlıyor ve kendi çıkarına kölece çalışma ortamı yaratıyor. Otelde işçiler 12 saatten fazla mesailerle, mesai ücretleri ödenmeden, sigortasız güvencesiz çalıştırılıyor.

Ben turizmde çalışan sendikalı bir işçi olarak biliyorum ki; bir işçinin sendikada örgütlenmesi onun yasal hakkıdır ve işten çıkarılması halinde işe iade davası açabilir. Açılan işe iade davaları ise emsallere bakıldığında çoğu durumda işçi lehine sonuçlanıyor.

Durum böyle iken biz turizm işçileri sendikalarda örgütlenmeliyiz. Sendikalarla hayat ve çalışma koşullarımızı bir adım daha ileri götürebiliriz. Patron sendikalarında değil mücadeleciler sendikalarda yani bize karşı patronu değil patronlara karşı bizi savunan sendikalarda örgütlenmeliyiz.

Antalya-Göynük'ten bir turizm işçisi

HALK İSYANINDA YALANLAR VE GERÇEKLER

Ey Erdoğan faizi de faizciyi de korumayı da en iyi siz bilirsiniz!

Yalan: Gezi parkından başlayan halk isyanının arkasında faiz lobisi varmış!

Gerçek: Faiz lobisini arayan Gezi Parkı'na değil Erdoğan'ın arkasına baksın. Faizci kan emicileri arayan gezi parkına değil Erdoğan'ın yurtdışı gezilerine bakabilir. İşte Erdoğan'ın son ABD gezisinde ona eşlik eden faizciler ve holdinglerinin sahibi olduğu bankaları: Ferit Şahenk (Garanti Bankası), Mustafa Koç (Yapı Kredi), Ali Sabancı (Akbank). Ayrıca icraat olarak da hükümette olduğu dönem boyunca AKP, özellikle de yabancı sermayeye yüksek faiz politikası ile kendi sınıfındaki ülkelerden 2 kat, AB ülkelerinden 5 kat, ABD'den 10 kat fazla faiz verdi. Son olarak da yine faizi arttıran kendisi oldu. AKP iktidarı boyunca bankalar ülkenin gayri safi milli hasılası büyüme oranlarının 8 katına yakın oranlarda kâr etti.

Yalan: Polis kamu düzenini korumak için zor kullandı!

Gerçek: Polis ne zaman gaz atıp su sıkma-ya başladıysa ne kamu düzeni kaldı ne de huzur. SSK Okmeydanı, Şişli Etfal, Taksim İlyardı ve Alman hastaneleri "kamu düzeni" adın gaza boğulan hastanelerdi. Eylemler sırasında en fazla bir saat kapalı kalan yollar polis müdahalesi ile sonucunda saatlerce kapalı kaldı İnsanlar sokaklara çıkama-

dı. Polisin kamu düzeni için değil de hakim sınıfların çıkarı için saldırdığını en iyi işçiler bilir. Tekel işçileri de haklarını aradıkları Ankara'da defalarca polis tarafından gaza boğulmuşlar kara kışta Ankara'nın ortasındaki havuza atılmışlardı. Başbakan Erdoğan Tekel işçilerini de marjinal olmakla ve AKP hükümetini devirmeye çalışmakla suçlamıştı. Oysa işçilerin içinde AKP'ye oy vermiş olanlar çoğunlukta idi. Yakın zamanda terörist olmakla suçlanan ve polisin coplu gazlı saldırısına maruz kalanlar arasında Çorlu'daki Daiyang işçileri de var. Onlar da patronun yasadışı grev kırıcı çalıştırıp gizlice fabrikadan mal çıkartmasına karşı çıkınca polis şiddetiyle tanışmışlardı. Hey Tekstil işçilerinin maaşlarını ödemeyip kaçan hırsız patronları yakalayacağı yerde yine polis kadın işçileri yerlerde sürükleyerek kimin yanında olduğunu göstermişti. Sendikalı oldukları için atılan Taksim işçileri her gün meyve sularını ve azıklarını onları bekleyen polislerle paylaştıkları halde patron kaymakama rica ettikten sonra polisin copunu yemekten kurtulamamıştı. 1 Mayıs işçi bayramında yaşanan polis şiddeti ortada. Yine Mayıs ayında halk isyanı başlamadan hemen önce greve çıkan THY işçileri binlerce polisin havalimanını işgal ettiğini görmüşler onlar da direniş yerlerinden biber gazı ve cop marifetiyle uzaklaştırılmışlardı. Her şey polisin kamu düzenini sağlamak için değil halkın haklı mücadelesini bastırmak için saldırdığına delalet etmektedir.

Yalan: Hükümetin izin vermediği yerde yürüyüş yapılamaz!

Gerçek: Halkın yürüyüş ve protesto hakkı anayasal güvence altındadır. "Anayasa Madde 34: Herkes, önceden izin almadan, silahsız ve saldırısız toplantı ve gösteri yürüyüşü düzenleme hakkına sahiptir." Bu yüzden 2911 sayılı toplantı ve gösteri yasasına muhalefet suçundan açılan davaların ezici çoğunluğu beraatle sonuçlanmaktadır. Polis keyfi ve yasadışı olarak gösterilere müdahale etmektedir. Televizyonlarda döne döne gösterilen çatışma görüntülerinin istisnasız hepsi polisin barışçı gösterilere yaptığı müdahaleler sonucunda oluşan görüntülerdir. İnsanların kafaların gaz kapsülü sıkıldığı, 5 gencin şehit olduğu onlarca insanın gözünün çıktığı bir ortamda bu görüntüler meşru müdafaa olarak değerlendirilmelidir.

Yalan: Eylemciler manevi değerlerimize hakaret ediyorlar!

Gerçek: Polisten canını kurtarmak için camiye sığınan insanların içeri ayakkabıyla girmeleri, fotomontajla yerleştirilen bira kutusu görüntüleri halkı kışkırtmak için basına servis edilirken yine yandaş medya kandil gecesinde provokasyon çağrılarını yayınlamaktan geri

durmadı. Ama aynı medya ne Gezi Parkı'nda kandil gecesini yapılan mevlütü ne kılınan Cuma namazlarını ne de cemaatin etrafında provokasyonlara karşı güvenlik zinciri oluşturan ve parkta içki satışını engelleyen devrimci gençleri yazma gereği duymadı. Halkın isyancıları iftira atanlardan değil zulme karşı direnenlerdendi.

Yalan: AKP hükümeti halkın çoğunluğunu temsil ediyor!

Gerçek: AKP sadece seçimlerde yüzde 50 oy almıştır o kadar. İcraatları halkın yüzde 99'unu oluşturan işçi ve emekçilerin aleyhine ama laik ya da İslamcı kisvesi altında toplumun yüzde 1'ini oluşturan kan emici sermayenin çıkarlarıdır. Sağlığın özelleştirmesiyle işçinin elini tutup kolunu kapandı, sendikasız sigortasız işçi çalıştırıp kendi sefahat içinde yaşayıp çalışanı sefalet mahkum eden de, AVM yaparak oluşturmak istedikleri 2 milyar dolarlık rantı yemek için sırada bekleyenler AKP'nin çıkarlarını kolladığı yüzde 1'lik azınlıktır. Gezi Parkı ile başlayan isyan hükümeti sarsmıştır. Bu isyan yüzde 99'u birleştirdiğinde emekçi halkımız o zaman kendi kaderini tamamen kendi eline alacak ve başındaki modern firavunlardan kurtulacaktır.

Bugün bana da piyango vuracak mı?

“Bugün bana piyango vuracak mı?” Bu aralar turizm çalışanlarının ağızında hep dolanır oldu bu söz. Eğer turizm iş kolunda çalışmıyorsanız, turizm işçisinin devamlı şans oyunları oynadığını düşünebilirsiniz. Aslında hiç de öyle değildir durum, turizm işçisinin çaresizliğini anlatır bu söz.

Turizm işçisi neden çaresizdir, neden bu sözü tekrar eder durur bunu bir turizmde çalışan bir aşçı olarak anlatayım.

Bacasız sanayi olarak bilinen turizm sektörünün işçileri sezon açıldığında işe alınır ve 8 saat çalıştıracağız vadiyle kandırılır. Sezon ortasına gelindiğinde çalışma saatleri 15 saati bulur, zorunlu olarak haftada en az 4 gün mesaiye bırakılır. Patron yancısı bölüm şefleri ve müdürlerinin gözetimi altında kölece çalıştırılır. En çok kar elde edilen sezonda bile fazla mesai ücretleri ödenmez. Sezon bittiğinde ise sıra sıra işten çıkarmalar başlar. O andan itibaren bir turizm işçisinin düşündüğü sıranın ne zaman

ona geleceği olur, yani diğer bir ifade ile “bugün piyango bana vuracak mı?”. Yazın gelmesiyle sezon başında, ihtiyaç olduğunda işe alın, tüm sezon insanlık dışı koşullarda çalış, verdiğin emeğin karşılığını alma bir de sezon sonunda seninle işi biten patron seni kapı önüne koysun. İşte işçinin çaresizliği burada başlamaktadır. Bu çaresizliğin nedeni ise örgütsüz olmaktır bence. Bir turizm işçisi olarak diyorum ki; sorunlarımız saymakla bitmez. Eğer patrona karşı tek başınıza iseniz, örgütlü bir tavır alamıyorsanız yenilmeye mahkûmsunuz demektir. Eğer örgütsüzsünüz, işten atıldığınızda, uzun ve esnek çalışma saatleri ile çalıştırıldığınızda, fazla mesai ücretlerinizi alamadığınızda, yıllık izinleriniz iptal edildiğinde; yalnız başınıza bir şey yapamazsınız. Bunların hepsi patronların bizlere yaptığı saldırılardır ve bu saldırılara ancak bir arada örgütlü durarak karşı koyabiliriz. Biz işçilerin en önemli silahı örgütlenmektir, hiçbir güç örgütlü işçileri mağlup edemez.

Antalya-Kundu'dan bir turizm işçisi

BİRBİRİMİZDEN HABERDAR OLALIM!

**Haberlerinizi, şikayetlerinizi ve önerilerinizi
bizimle paylaşın yayınlatalım!**

**Adres: Elmalı Mah, Raşitbey İşhanı Kat 4, D 41 (Cumhuriyet meydanı arkası,
Merve otel karşısı)**

Antalya: 05076587773 - İstanbul: 05449154534

turizmiscisi@gmail.com

[facebook/turizmiscisininesi](https://facebook.com/turizmiscisininesi)

twitter.com/turizmiscisi

turizmiscisi.blogspot.com